Po nabitých festivalových víkendech, které provázely celé uplynulé léto, se festivalové areály pomalu uložily k zimnímu spánku a kapely a písničkáři se pustili do pozvolného objíždění svých klubových štací. Zdálo by se, že všude vládne naprostý klid, ne však v redakci časopisu Folk & Country, kde se zároveň s přípravou nového ročníku časopisu už naplno rozjely přípravy na letní festivaly 2004. Na několik otázek mi v souvislosti se zvýšenými aktivitami FC odpověděl jeho šéf, Michal Jupp Konečný.

Server FOLKtime přinesl v uplynulém létě asi nejkomplexnější zpravodajství o dění na Zahradě 2003. Pomohlo Ti nějak takovéto "zmapování" festivalu pohledem zvenčí nějak analyzovat uplynulý ročník a přineslo Ti náměty k přemýšlení nad dalším ročníkem?

Většinu už jsem stihl přečíst a něco jenom vytiskl a založil. Ono je dobré se k tomu třeba vracet až tehdy, když podobné koncerty stavíš v dalším roce. A samozřejmě máme poznámky, jak byl který koncert navštíven a jak to celé dopadlo. A pak jsou tu ještě ohlasy jednotlivých diváků. (Asi tě jako interneťáka potěší, že mailem těch ohlasů přišlo spousty, normální poštou už nepatrně. Je to zpráva o tom, že internet začíná být pro Zahradu rozhodujícím médiem a taky o tom, že publikum Zahrady mládne.)

Co bylo rozhodující pro úspěšné naplnění amfiteátru v Náměšti tolika diváky?

Asi na prvním místě dobré jméno festivalu. To se strašně dlouho buduje a velmi rychle o něj můžeš přijít. Věřím, že dnes většina lidí jede prostě na Zahradu a ne jen proto, že by na plakátě našla zajímavá jména. Ale o dramaturgii je to je hned v druhé řadě. Abys pozval všechny, co hýbou žánrem, aby diváci slyšeli ty, které mají rádi a aby měli právě na festivalu možnost objevovat něco nového. Na sto procent se to splnit nikdy nedá, někdo odjede do ciziny, dvě až tři osobnosti na festivaly prostě nejezdí a nemůžeš jim to mít za zlé. Dvě až tři kapely prostě nedokážeš zaplatit, i kdybys je tam stokrát chtěl mít, u jiných se musíš rozhodnout, jestli závratná cena odpovídá přínosu té kapely pro festival a jeho diváky. No a konečně aby se to lidi vůbec dozvěděli, musíš věnovat hodně energie propagaci. Nejlepší propagace je ta, která vlastně nic nestojí: to, že si lidé navzájem řeknou, že to stojí za to a že tam vyrazí.

Podle vydaných zpráv víme, že branami festivalu prošlo za všechny dny přes 30 tisíc návštěvníků. Jsi také spokojen s finanční bilancí akce?

Dá se to shrnout do dvou slov: přežili jsme. Začátkem roku jsme přišli o hlavního sponzora a vypadalo to, že to zabalíme. Bez sponzorů velký festival (nebo vlastně čtyři velké festivaly) neuděláš. Naštěstí jsme na poslední chvíli získali podporu Velkopopovického kozla, ale v době, kdy už měl sponzorovací pokladničku skoro vyprázdněnou.

Zůstávají s vámi letošní sponzoři i nadále nebo budete hledat nové?

Velkopopovický kozel zůstává naším sponzorem i v dalších letech. Naše festivaly se jim líbily a tak se s námi dohodli, že budeme pro ně zajišťovat další akce, především že budeme garantem jejich systému Léto s Kozlem.

Bude se v nadcházejícím ročníku nějak měnit soutěžní systém pro kapely a písničkáře?

Ne, zůstává prakticky vše při starém. Ani počet a místa předkol se prakticky nemění. Ale ohradil bych se proti slovu soutěžní. Konkurs není soutěž. Prostě - já a moji spoluvýběrčí - kapely a písničkáře na festivaly vybíráme. Vím, že někteří muzikanti se na to dívají divně. Z Port jsou zvyklí na porotce, z nichž každý (taky subjektivně) někoho vytipuje a pak se to hlasováním jaksi zprůměruje. A může se stát, že nakonec vyhraje průměrná kapela a ta opravdu zajímavá "zůstane sedět". Tvrzení, že ten a ten je lepší než druhý, protože skončil o příčku výš je nesmysl. Aby bylo možno takhle kapely porovnávat, musely by hrát totožný repertoár. A to je další nesmysl.

Několik nadžánrových publicistů i věhlasných muzikantů tvrdí, že název hlavní ceny Zahrady, tedy Krteček, snižuje vážnost samotné trofeje směrem k veřejnosti, prý to zní spíš jako recesní cena. Co si o tom myslíš? Neuvažujete o změně nebo úpravě názvu?

Představ mi, prosím, nějakého nadžánrového publicistu. To je ten, co rozumí Moravance i Dagmar Peckové, ale z folku zná akorát Nedvěda a Nohavicu? Ale k věci: Krteček byl vymyšlen jako ptákovina, je to ptákovina a ptákovinou zůstane. To, že sebou nese určitou prestiž, je tím, jak ho kapela získala. Totiž tím, že pro ni samotnou hlasovalo víc lidí, než je na jiném festivalu, kde se udělují "důstojné" ceny, celkově diváků.

Diskusním hitem každého léta je otázka, zda mají konkursní kapely nárok na cestovní náhrady

v plné výši či nikoliv. Jaké je v tomto oficiální stanovisko FOLK & COUNTRY? Změní se v tomto smyslu něco v příštím roce?

Trochu předbíháš, tohle téma se objeví v diskusním fóru v únorovém FOLK & COUNTRY. Nejen cestovní náhrady; někdo by chtěl i honorář a na druhé straně se muzikanti ošklíbají, když některý z pořadatelů vypíše nevelké startovné. Pořadatel platí nájem sálu, zvukaře, plakáty, OSU a ještě asi padesát dalších položek. Kolik vybere od těch padesáti platících diváků v sále? Proč by měl sehnat sponzora na přehlídku dvaceti sponzorovi úplně neznámých kapel? A granty radnic a ministerstev? Ty už jsou většinou rozděleny dávno předtím, než jsou vyhlášeny. Často i tyhle normální náklady platí pořadatel ze svého. Kde by vzal dalších třicet nebo padesát tisíc, aby podělil všechny kapely cestovními náhradami v plné výši?

Ano, před Listopadem svazáci, kteří byli takřka monopolními pořadateli všeho, platili soutěžícím muzikantům cesťáky. Ale chtěli za to, aby hráli jen to, co jim nezakázali, aby neměli anglické názvy kapel, aby nechodili na jeviště v džínách ale v tesilkách a aby chodili pravidelně na povinné přehrávky, kde je zkoušeli z toho, kdo je prezidentem lidové Koreje.

Všichni muzikanti, co jezdí ven, ti potvrdí, že v zahraničí mladé kapely za svou účast na festivalech platí. Ostatně mám pocit, že jste o tom ve FOLKtime taky psali. A třeba na Zahradě kapely z Konkursu dostanou pobyt na festivalu s ubytováním na čtyři dny. Když to sečteš, tak ti rozhodně nevychází nijak malá suma.

Jsou už nějaká zajímavá lákadla (včetně jmen některých účinkujících), kterými bys nás mohl v tuto chvíli navnadit k návštěvě Zahrady 2004?

Všechna důležitá lákadla jsou už vesměs dohodnuta. Jednáme o ještě větších lákadlech, ale to si budeš muset ještě nějaký čas počkat. A pro mě osobně budou největším lákadlem kapely, které mne ohromí někde na Konkursu a budu čekat, jestli to osloví taky diváky.

FOLK & COUNTRY, to není ale jen festival Zahrada, jaké největší změny se v roce 2004 stanou u zbylých tří festivalů, které pořádáte?

Změny budou u Slunovratu i na Konopišti spíš povlovné, největší změny se dotknou našeho miláčka Folkové růže, ale i o tom je zatím předčasné se šířit.

Pravidelní čtenáři časopisu FOLK & COUNTRY již zaznamenali některé technické změny v listopadovém čísle FC, změnila se barevnost a kvalita papíru. Vedle dalších nových rubrik se budete také samostatně věnovat více stylu country. Oproti tomu je název country na vašem novém logu dost upozaděn. Neprotiřečí si tyto dva kroky navzájem?

Nová rubrika Svět country se bude věnovat jak domácí tak hlavně zahraniční country. Svoji rubriku bude mít i blues. Ale nechceme moc škatulkovat a když vezmeš celou hlavičku časopisu, najdeš tam i slova folkrock, blues, ethno, jazz, bluegrass, zahrnuje i trampskou muziku, spirituály nebo folklór?Spojení FOLK & COUNTRY jsme si vymysleli už v roce 1970, kdy jsme pořádali v Praze Folk & Country festival, tenkrát mnohem větší než Porta a taky jsme založili Folk & Country klub. Nějak se to s námi táhne, a tak je logické, že se tak jmenuje i časopis. Je to všechno spíš značka, logo, než nějaké žánrové vymezení. Ostatně je Tara Fuki, Kukulín nebo Jiří Konvrzek folk? Všichni hrají na našich festivalech a o všech se píše v časopisu, otevřeli jsme se, protože neotevřít se znamená umřít. Mnozí konzervativně neotevření už umřeli nebo umírají.

Barevnost časopisu nás potěšila, učíme se s ní zacházet, abychom to nepřeťápli do nějakého "společenského bulváru". Ale plnobarevný časopis ani nechceme.

Nastávají pro rok 2004 nějaké podstatné personální změny v redakci vašeho časopisu?

Vedle stálic jako Brabec, Hrubý nebo Tesař jsme postupně objevili řadu vynikajících spolupracovníků. Doufám, že ti ostatní se neurazí když budu jmenovat Honzu Hučína, Petra Pololáníka, Ondřeje Fencla, Vaška Müllera, Belmonda nebo Miloše Kellera. Potěšením je mi, že s námi začal spolupracovat Petr Novotný od Žalmana. Samozřejmě další spolupracovníky vítáme.

Ty již několik let do časopisu prakticky nepíšeš, alespoň ne rozhovory, recenze nebo nějaké zásadnější články. Co je vlastně nyní Tvojí hlavní náplní v časopisu a vůbec v agentuře?

Válčit na chalupě s krtky (s malým k). Ne vážně: starat se o celou firmu a projektovat, co by se ještě mohlo, kdyby se urodilo, to je jeden úvazek. Dramaturgovat čtyři festivaly a poskakovat kolem Konkursu, to je druhý úvazek. Věnovat se propagaci je třetí. Vydávat webový deník je čtvrtý. Na půl úvazku se starám o časopis a občas do něj utrousím nějaké to moudro. Pečuji o počítače v celé firmě a když to nezvládnu sám, volám experty. A do toho nějaká ta jednání, rozhovory v rádiích nebo ve FOLKtime.

Zvlášť na jaře v době Konkursů se mi stane, že komínek z cédéček, co jsem ještě neslyšel, naroste do úctyhodné výše třiceti centimetrů. Fakt bych chtěl víc psát, dělat rozhovory, jezdit na cizí festivaly víc než jenom na otočku? Aspoň to poslední se mi teď asi v rámci nových povinností podaří.

Jakým způsobem si udržuješ přehled ve folkové a country hudbě (rádio, tisk, internet, koncerty) kromě každoročního povinného konkursního kolečka?

Nakonec všechna ta do komínku narovnaná cédéčka přeposlechnu a snažím se o všech udělat si nějaké poznámky (tedy samozřejmě ne recenze). Radio skoro neposlouchám, v autě si pouštím Radiožurnál kvůli zprávám, doma si občas naladím Country radio nebo něco od Tesaře. Večer (u nás na vsi se nedá připojit na internet jinak než telefonem, takže šetřím) si projdu Internetfolk a FOLKtime, občas zabrousím na Prázdniny v Telči. Tisk? Country World, Rock&Pop, Puchejř, ale jinak hlavně Mladou frontu, Týden a PC World. Do půlnoci u televize nevydržím a Mládka moc nemusím, takže od nového roku nebudu mít aspoň po programovém masakru v ČT špatné svědomí, že mi něco uniká. Koncertů v zimě poměrně málo. Obvykle se tam ještě zakecám s muzikanty a pak po půlnoci klouzat padesát kilometrů domů po náledí - nic moc. Na jaře to bude samozřejmě lepší.

Vzpomněl by sis alespoň na tři Tvé osobní objevy z letošní Zahrady a důvod, proč Tě zaujali právě tito interpreti?

Proč jen tři? Zdarr. Jauvajs. Lístek. Voxtet. Koňaboj. Bůhví. Šantré. Basama s fousama? Už jsou tři? A proč? Protože se mi líbili. Ale je důležitější, že se líbili i divákům, kteří je většinou předtím nikdy neslyšeli. (To je dodatek k otázce o "soutěžním systému".)

Jaký máš názor na současné proudy world music, které jsou v českém folku stále silnější (Gulo

čar, Tara Fuki, Koňaboj, Maraca)? Je to jen módní vlna nebo počátek nového směru či minimálně odnože českého folku?

Už jsme si řekli, že folk je spíš nálepka, logo, jednotící prvek tolerantní komunity poslouchat něco od nevidím do nevidím (ale něco už zas ne). Kdyby to nebylo moc namyšlené, použil bych spíš termín "zahradní žánry". Kdysi v osmdesátých letech byl dost zavedený pojem "portovní žánry" a mnozí na mne dštili síru za to, že jsem se ten pojem jako dramaturg Porty snažil neustále rozšiřovat.

Tyhle kapely na Zahradu a všeobecně do "folkové" komunity patří a vůbec si nemyslím, že vytlačí stálice jako jsou Nezmaři nebo Redl. Jenom budeme hudebně o něco bohatší. Něco z toho po čase zhasne jako meteor a něco bude skutečně posouvat hranice "žánru" někam dál.

Blíží se vyhlášení ankety Český slavík. Jaký je Tvůj osobní tip na vítěze kategorie zpěvák, zpěvačka, skupina a album roku? Pro koho bys Ty osobně v tuto chvíli hlasoval, kdybys hlasoval?

Pro písničkáře Ivana Růžičku. To je už třináct let náš virtuální folkový blbec a nikdo jiný si nezaslouží takovou anketu vyhrát.

Děkuji Ti za odpovědi.